16/05/2023

Χριστοδουλίδης: Αγωνιζόμαστε για απελευθέρωση και επανένωση της πατρίδας μας

/ Επικαιρότητα

Αγωνιζόμαστε για την απελευθέρωση και την επανένωση της πατρίδας μας και τη συμφιλίωση του λαού της, είπε τη Δευτέρα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Νίκος Χριστοδουλίδης, στην ομιλία του στην εκδήλωση μνήμης των ηρώων Ανδρέα και Γιώργου Κάρυου, που διοργάνωσε στη Λευλωσία η Κίνηση Καθηγητών «Αλλαγή».

Είπε ακόμη, ότι, επιδιώκει, μέσα από την ανάληψη συγκεκριμένων πρωτοβουλιών, την επανέναρξη των συνομιλιών «για πραγματική ειρήνη και ασφάλεια στη βάση του συμφωνημένου πλαισίου, του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου, ώστε ολόκληρος ο λαός να απολαμβάνει τα αγαθά μιας αρμονικής και ευημερούσας συμβίωσης και συνεργασίας».

Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης, αναφερόμενος στους ήρωες αδελφούς Ανδρέα Κάρυο και Γιώργο Κάρυο και την εκδήλωση που διοργανώθηκε προς τιμήν τους, είπε, ότι, όσες παρουσίες και να υπάρξουν από πολιτειακούς αξιωματούχους σε τέτοιες εκδηλώσεις, «δεν μπορούν να αποπληρώσουν τη θυσία όλων αυτών των παλικαριών που χάρη στους δικούς τους αγώνες υπάρχει σήμερα η Κυπριακή Δημοκρατία».

Σημείωσε ότι ο Ανδρέας και ο Γιώργος ήταν γόνοι πολυμελούς οικογένειας η οποία, παρόλες τις δυσκολίες της καθημερινής αγροτικής βιοπάλης, *«κατόρθωσε να μεταλαμπαδεύσει στα παιδιά της, τις αξίες και τα ιδανικά της Ελευθερίας και της Φιλοπατρίας και της Ελλάδος»*. Πρόσθεσε ότι *«δεν είναι λοιπόν καθόλου τυχαίο ότι η οικογένεια αναδείχθηκε σε φυτώριο αγωνιστών, και έχει το θλιβερό προνόμιο δύο τέκνα της»* ο Ανδρέας και ο Γιώργος να πέσουν μαχόμενοι στο πεδίο της τιμής την περίοδο *«του πιο ένδοξου Αγώνα του Κυπριακού Ελληνισμού, του αγώνα της ΕΟΚΑ»*, ενώ, ένα ακόμη τέκνο της οικογένειας, ο αδελφός τους, Νικηφόρος Κάρυος, έχασε και αυτός τη ζωή του κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής το 1974, υπερασπιζόμενος από τις τάξεις του 361 Τάγματος Πεζικού, την πατρώα γη.

Ο Ανδρέας Κάρυος, που μαζί με τους Φώτη Πίττα, Χρίστο Σαμάρα και Ηλία Παπακυριακού, θυσιάστηκαν στη Μάχη του Αχυρώνα, στις 2 Σεπτεμβρίου 1958, γεννήθηκε το 1926. Από μικρό παιδί «ξεχώριζε για την φιλομάθεια και ευρυμάθειά του, και τον θαύμαζαν οι σύγχρονοί του, μα και οι κατοπινοί ιστοριοδίφες και ερευνητές, ως ιδεολόγο, οραματιστή, βαθυστόχαστο, πνευματικά πολύ προικισμένο», είπε ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης. Ως προς το εθνικό ζήτημα της Κύπρου, είπε, «υπήρξε από τους ‘μυημένους’ της εποχής του: συνεργάτης του Εθνάρχη Μακαρίου Γ’, συνοδοιπόρος και συναγωνιστής των ηγετών της ΠΕΚ, της ΣΕΚ, της ΟΧΕΝ και της ΠΕΟΝ, γνώριζε πολύ πριν το 1955 για τον επικείμενο ξεσηκωμό». Η περίοδος 1950-1955 ήταν εκείνη κατά την οποία ο φλογερός πατριώτης ανάλωσε εαυτόν υπέρ του αιτήματος για την Ένωση, είπε, ενώ, ήταν από τους πυρήνες της ΕΟΚΑ στην περιοχή Αμμοχώστου και πρώτος υπεύθυνος της Οργάνωσης στο Αυγόρου.

Ανέφερε ότι «το ίδιο πολυκύμαντη» ήταν και η προσωπική ιστορία του Γιώργου Κάρυου, ο οποίος γεννήθηκε στο Αυγόρου το 1929, τρία χρόνια μετά τη γέννηση του Ανδρέα. «Οι δοκιμασίες της Κύπρου, λόγω της βρετανικής αποικιοκρατίας, δεν τον άφησαν ασυγκίνητο. Από νεαρή ηλικία αφιερώθηκε στην ιδέα της Ελευθερίας και της Ένωσης με την Ελλάδα, αναπτύσσοντας εθνική δράση. Γι' αυτό και δικαίως κατατάσσεται στις προδρομικές μορφές της εποποιίας του Κυπριακού Αγώνα», είπε.

Πρόσθεσε ότι, «ήταν άοκνος συμπαραστάτης στις πρωτοβουλίες που αναλάμβανε ο αδελφός του Ανδρέας Κάρυος, στα πολιτιστικά, εθνικά και πολιτικά πράγματα της κοινότητάς τους». Το 1957 συνελήφθη με τον αδελφό του Ορθόδοξο και άλλους αγωνιστές της ΕΟΚΑ, «κατόπιν προδοσίας και πάλι και οδηγήθηκαν στα μπουντρούμια της Αμμοχώστου», όπου υπέστησαν βασανιστήρια. Με το άκουσμα της θυσίας των τεσσάρων ηρώων του Αχυρώνα, ο Ανδρέας αναζήτησε τρόπους δραπέτευσης, έστω και χωρίς την έγκριση της ΕΟΚΑ, ανέφερε ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης, και καταφέρνοντας να το πράξει εντάχθηκε στις ένοπλες ομάδες της περιοχής και φιλοξενήθηκε σε διάφορες κοινότητες και κρησφύγετα, έλαβε μέρος σε ενέδρες, αλλά στις 19 Οκτωβρίου 1958, τα βρετανικά στρατεύματα έθεσαν σε κατ' οίκον περιορισμό τον Αστρομερίτη, όπου ο ίδιος βρισκόταν. «Περικυκλωμένος, ο τομεάρχης με τρεις αγωνιστές αναζήτησαν τρόπο διαφυγής. Ο Γιώργος Κάρυος δήλωσε απερίφραστα ότι δεν προτίθετο να συλληφθεί ζωντανός. Πιστός στις ιδέες του, καθώς και στις διαταγές της ηγεσίας της ΕΟΚΑ

πως «οι αγωνιστές δεν παραδίδονται, αλλά θυσιάζονται» αντιμετώπισε με το πιστόλι του τους Βρετανούς στρατιώτες», είπε.

«Οι σφαίρες των Βρετανών τον βρήκαν κατάστηθα», είπε και βαριά πληγωμένος, μεταφέρθηκε από τους Βρετανούς στο Νοσοκομείο Πεντάγιας και μετά από μερικές μέρες στο Νοσοκομείο Λευκωσίας, όπου και «παρέδωσε ήρεμος το πνεύμα του στον Κύριο», ανήμερα της επετείου της 28ης Οκτωβρίου 1958.

Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης αναφέρθηκε και στη μητέρα των δύο ηρώων, η οποία, όπως είπε, κλήθηκε να μοιρολογήσει ένα ακόμη τέκνο της. «Όπως μαρτυρείται στο Τύπο της εποχής, μπροστά στον τάφο του νεκρού γιου της, δίπλα από τον τάφο του Ανδρέα, μοιρολόγησε σαν Σπαρτιάτισσα μάνα: "Κάθε σαράντα τζι' έναν γιο πέμπω εις την θυσία, μ' αν γονατώ χαμαί, παρακαλώ προσεύχομαι να ΄ρτει ελευθερία"».

Είπε ότι, η 1η Απριλίου 1955 προβάλλει «ως η ωραιότερη και λαμπρότερη σελίδα στην Ιστορία του Κυπριακού Ελληνισμού» και ότι ο Αγώνας της ΕΟΚΑ 1955-΄59 «παραμένει το πιο λαμπρό ορόσημο στην Ιστορία του Κυπριακού Ελληνισμού για αποτίναξη του αποικιακού ζυγού και απόκτηση της ελευθερίας του».

Ο Ελληνισμός, είπε, κρατήθηκε και επέζησε μέσα από τους αιώνες, στηριζόμενος στην αγάπη προς την πατρίδα, τη γλώσσα και τις ρίζες του. *«Γι' αυτό έχουμε χρέος να τιμούμε και να θυμόμαστε τις περιόδους που χάραξαν την πορεία μας ανεξίτηλα και να το αποδεικνύουμε καθημερινά στην πράξη μέσα από την συμπεριφορά και τη νοοτροπία μας, που ως κοινωνία θα πρέπει να μας χαρακτηρίζει για διασφάλιση της συλλογικής μας επιβίωσης»*, πρόσθεσε.

Είπε ακόμη ότι έχουμε *«υποχρέωση και καθήκον να μιλάμε στα παιδιά μας και στη νέα γενιά για την ΕΟΚΑ, για τους αγώνες και τις θυσίες όλων αυτών που έδωσαν τη ζωή τους για μια καλύτερη Κύπρο, για την Κυπριακή Δημοκρατία που έχουμε σήμερα»*. Γιατί ακριβώς, πρόσθεσε, «η αρετή και η τόλμη απαιτεί βαθιά γνώση. Και γνώση πρώτα από όλα του εαυτού σου, δηλαδή της πραγματικής Ιστορίας σου. Κάτι τέτοιο, σε καμία περίπτωση δεν λειτουργεί αρνητικά προς τις προσπάθειες επίλυσης του Κυπριακού, αφού η βιωσιμότητα μιας ενδεχόμενης λύσης περνά σε μεγάλο βαθμό μέσα και από τον σεβασμό της ιστορικής ταυτότητας του καθενός και σίγουρα όχι μέσα από την αυτοκατάργηση».

Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης είπε ότι «αγωνιζόμαστε για την απελευθέρωση και την επανένωση της πατρίδας μας και τη συμφιλίωση του λαού της» και ότι «οφείλουμε να παραμείνουμε αξιοπρεπείς απέναντι στις θυσίες των ηρώων μας, απέναντι στους εαυτούς μας, στην Ιστορία και το μέλλον μας».

Το μόνο δικαίωμα που έχουμε, είπε, «είναι να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την τελική δικαίωση, την απελευθέρωση και την επανένωση του τόπου μας».

Αρχιεπίσκοπος Κύπρου: Να μην συμβιβαστούμε με την αδικία της Τουρκικής εισβολής

Στον δικό του χαιρετισμό, **ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος,** ανέφερε ότι η εκδήλωση ζωντανεύει την ηρωική εποποιΐα του 1955-59.

Σημείωσε ακόμη, ότι *«σήμερα, δυστυχώς, που ο εχθρός δεν είναι προ των πυλών, αλλά εντός των τειχών»*, θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι χρειαζόμαστε τον ψυχικό εμβαπτισμό μας στις αρχές και αξίες της ιστορίας μας εκ των οποίων την πρώτιστη θέση κατέχει το πνεύμα της αυτοθυσίας για την ελευθερία της πατρίδας μας. Μεταξύ άλλων, είπε ακόμη ότι δικό μας χρέος είναι *«να μην υποστείλουμε τη σημαία του αγώνα αλλά ούτε και να συμβιβαστούμε με την αδικία αποδεχόμενοι τα τετελεσμένα της Τουρκικής εισβολής»*.

Είπε ακόμη ότι δε έχουμε κανένα δικαίωμα να απεμπολήσουμε όσα οι νεκροί μας πέτυχαν για εμάς, και όσα οφείλουμε να παραδώσουμε στα παιδιά μας σημειώνοντας ότι αυτός είναι ο δρόμος του εθνικού μας χρέους.

(AP Photo/Philippos Christou)

Ο Πρόεδρος της Κίνησης Καθηγητών «Αλλαγή», **Δημήτρης Ταλιαδώρος,** είπε μεταξύ άλλων ότι αυτές οι εκδηλώσεις δεν αποσκοπούν μόνο στο να τιμηθούν οι ήρωες του απελευθερωτικού αγώνα αλλά περισσότερο να «υπομνήσουμε το χρέος μας έναντι των τιμωμένων». Σε μια εποχή που οι νέοι στερούνται προτύπων, «τι καλύτερα πρότυπα» από το ήθος, την αυτοθυσία, το αγωνιστικό σθένος των ηρωομαρτύρων της ΕΟΚΑ.

Απευθυνόμενος στον Πρόεδρο Χριστοδουλίδη και στον Αρχιεπίσκοπο, ο κ. Ταλιαδώρος είπε ότι καλύτερη τιμή και το καλύτερο μνημόσυνο για τους αδελφούς Κάρυου, αλλά και για όλους τους ήρωες-μάρτυρες και αγωνιστές της ΕΟΚΑ, είναι να στηρίξουμε και να αναβαθμίσουμε ποιοτικά την ελληνική παιδεία του τόπου μας και να σεβαστούμε απόλυτα την ελληνική μας γλώσσα». Στόχος, πρόσθεσε, είναι να διαμορφώσουμε Έλληνες-Κύπριους στην ταυτότητα και να διαπλάσουμε νέους καταρτισμένους και έτοιμους να σταθούν επάξια στο ευρωπαϊκό ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Ο Παναγιώτης Κάρυος, υιός του Ανδρέα Κάρυου και ανιψιός του Γεώργιου Κάρυου, μίλησε για τους δύο ήρωες.

Ακολούθησαν τραγούδια από κλιμάκιο της χορωδίας και ορχήστρας του Γυμνασίου Αγίου Στυλιανού και χοροί από τη χορευτική ομάδα του ιδίου σχολείου.

Παρόντες στην εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στο κτήριο του Συμβουλίου

Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 στη Λευκωσία, ήταν, μεταξύ άλλων, ο πρώην Υπουργός Παιδείας Πρόδρομος Προδρόμου, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Παιδείας, Παύλος Μυλωνάς, και ο Αντιπρόεδρος του ΔΗΣΥ, Μάριος Πελεκάνος.